

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 300

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

11 Σεπτεμβρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 300/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 300/02

Υπόθεση C-213/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Patrick Breyer, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Βασιλείου της Σουηδίας [Αίτηση αναίρεσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Άρθρο 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αίτηση προσβάσεως στα υπομνήματα που κατέθεσε η Δημοκρατία της Αυστρίας στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 29ης Ιουλίου 2010, Επιτροπή κατά Αυστρίας (C-189/09, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2010:455) — Έγγραφα ευρισκόμενα στην κατοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Προστασία των ένδικων διαδικασιών]

2

2017/C 300/03

Υπόθεση C-566/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Konrad Erzberger κατά TUI AG (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εκλογή των εκπροσώπων των εργαζομένων στο εποπτικό συμβούλιο εταιρίας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που αναγνωρίζει το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλεγείν μόνο στους εργαζομένους των εγκαταστάσεων οι οποίες βρίσκονται εντός της εθνικής επικράτειας)

3

EL

2017/C 300/04	Υπόθεση C-93/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Audiencia Provincial de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ornuva Co-operative Limited, πρώην The Irish Dairy Board Co-operative Limited κατά Tindale & Stanton Ltd España, SL [Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ενιαίος χαρακτήρας — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Ομοιόμορφη προστασία του δικαιώματος που παρέχει το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους κινδύνους σύγχυσης και από προσβολές της φήμης — Ειρηνική συνύπαρξη του σήματος αυτού με εθνικό σήμα χρησιμοποιούμενο από τρίτον σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απουσία ειρηνικής συνύπαρξης άλλου στην Ένωση — Αντίληψη του μέσου καταναλωτή — Διαφορετικές αντιλήψεις που ενδέχεται να επικρατούν σε διαφορετικά τμήματα της Ένωσης]	3
2017/C 300/05	Υπόθεση C-143/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abercrombie & Fitch Italia Srl κατά Antonino Bordonaro (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Διάκριση λόγω ηλικίας — Σύμβαση διαλείπουσας απασχολήσεως συναπτόμενη με πρόσωπα ηλικίας κάτω των 25 ετών — Αυτοδικαιη λύση με τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας του εργαζομένου)	4
2017/C 300/06	Υπόθεση C-206/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marco Tronchetti Provera SpA κ.λπ. κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 2004/25/ΕΚ — Δημόσιες προσφορές εξαγοράς — Άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο — Δυνατότητα προσαρμογής της τιμής της προσφοράς σε περιπτώσεις και με κριτήρια που προσδιορίζονται σαφώς — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη δυνατότητα της εποπτικής αρχής να αυξήσει την τιμή μιας δημόσιας προσφοράς εξαγοράς σε περίπτωση συμπαγινίας μεταξύ του προσφέροντος ή των προσώπων που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν και ενός ή περισσότερων πωλητών)	5
2017/C 300/07	Υπόθεση C-340/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG κατά Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων — Ευθεία αγωγή του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή — Αγωγή του εργοδότη του ζημιωθέντος, εργοδότη ο οποίος είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου και ο οποίος έχει την ιδιότητα του εκ του νόμου εκδοχέως των δικαιωμάτων του υπαλλήλου του, κατά του ασφαλιστή του εμπλεκόμενου οχήματος — Υπεισέλευση στα δικαιώματα]	6
2017/C 300/08	Υπόθεση C-357/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Gelvora» UAB κατά Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (Προδικαστική παραπομπή — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Εταιρία εισπραξής οφειλών — Καταναλωτική πίστη — Εκχώρηση απαιτήσεως — Φύση της έννομης σχέσης μεταξύ της εταιρίας και του οφειλέτη — Άρθρο 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «προϊόν» — Μέτρα εισπραξής που εφαρμόζονται παράλληλα με την παρέμβαση δικαστικού επιμελητή)	6
2017/C 300/09	Υπόθεση C-416/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Luís Manuel Piscarreta Ricardo κατά Portimão Urbis, EM, SA — υπό εκκαθάριση, Município de Portimão, Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/23 — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «εργαζομένου» και της «μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως»)	7
2017/C 300/10	Υπόθεση C-505/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2017 — Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται το μέτρο της δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο — Προσαρμογή των αιτημάτων — Υπόμνημα το οποίο κατατέθηκε επ' ονόματι και για λογαριασμό του θανόντος προσφεύγοντος)	8

2017/C 300/11	Υπόθεση C-663/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων [Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Άρθρο 95 — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕCHA) — Δημοσίευση καταλόγου δραστικών ουσιών — Καταχώρηση εταιρίας ως προμηθευτή δραστικής ουσίας]	9
2017/C 300/12	Υπόθεση C-666/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων [Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Άρθρο 95 — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕCHA) — Δημοσίευση καταλόγου δραστικών ουσιών — Καταχώρηση εταιρίας ως προμηθευτή δραστικής ουσίας]	9
2017/C 300/13	Υπόθεση C-176/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) στις 6 Απριλίου 2017 — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej κατά Mariusz Wawrzosek	10
2017/C 300/14	Υπόθεση C-194/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Απριλίου 2017 ο Georgios Pandalis κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-15/16, Georgios Pandalis κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	10
2017/C 300/15	Υπόθεση C-217/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Απριλίου 2017 η Mast-Jägermeister SE κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 9 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-16/16, Mast-Jägermeister SE κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	12
2017/C 300/16	Υπόθεση C-253/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 15 Μαΐου 2017 — Ramazan DüNDAR κ.λπ. κατά Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Υπόθεση C-337/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Szczecinie (Πολωνία) στις 7 Ιουνίου 2017 — Feniks Sp. z o.o. κατά Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Υπόθεση C-343/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) στις 8 Ιουνίου 2017 — Fremoluc NV κατά Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaabinvest ABP) κ.λπ., παρεμβαίνουσα: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Υπόθεση C-346/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2017 ο Christoph Klein κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-309/10 RENV, Christoph Klein κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	15
2017/C 300/20	Υπόθεση C-347/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 12 Ιουνίου 2017 — A, B, C, D, E, F, G κατά Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Υπόθεση C-372/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) στις 19 Ιουνίου 2017 — Vision Research Europe BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Υπόθεση C-380/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 26 Ιουνίου 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie κατά H. Y. και K. και B. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Υπόθεση C-393/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Ιουνίου 2017 — Openbaar Ministerie κατά Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Υπόθεση C-397/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 3 Ιουλίου 2017 — Profit Europe NV κατά Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Υπόθεση C-398/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 3 Ιουλίου 2017 — Profit Europe NV κατά Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Υπόθεση C-410/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 7 Ιουλίου 2017 — A	21
2017/C 300/27	Υπόθεση C-411/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 7 Ιουλίου 2017 — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL κατά Conseil des ministres	22
2017/C 300/28	Υπόθεση C-414/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 10 Ιουλίου 2017 — AREX CZ a.s. κατά Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Υπόθεση C-420/17: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	25
2017/C 300/30	Υπόθεση C-426/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία) στις 14 Ιουλίου 2017— Elena Barba Giménez κατά Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Υπόθεση C-606/15: Διάταξη του προέδρου του ενάτου τμήματος του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	27
2017/C 300/32	Υπόθεση C-683/15: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	27
2017/C 300/33	Υπόθεση C-539/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2017 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Richard Rodriguez Serin κατά HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Υπόθεση C-548/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge κατά Biologie Dr Antoine SPRL	28
Γενικό Δικαστήριο		
2017/C 300/35	Υπόθεση T-348/16 OP: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA («Ρήτρα διαιτησίας — Ανακοπή — Αναστολή εκτελέσεως ερήμην αποφάσεως — Παρεμπόμπουσα απόφαση»)	29
2017/C 300/36	Υπόθεση T-519/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017 — myToys.de κατά EUIPO — Laboratorios Indas (myBaby) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης myBaby — Προγενέστερο λεκτικό και εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MAYBABY, May BaBy και MAY BABY — Προσφυγή παρεπόμενου χαρακτήρα — Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση — Απαράδεκτο]	29
2017/C 300/37	Υπόθεση T-348/16 OP-R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA («Ασφαλιστικά μέτρα — Ρήτρα διαιτησίας — Ερήμην απόφαση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως — Αναρμοδιότητα»)	30
2017/C 300/38	Υπόθεση T-464/16 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — ΗΙ κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Έργο που χρηματοδοτείται από την Ένωση — Σύγκρουση συμφερόντων — Πειθαρχική διαδικασία — Κύρωση υποβιβασμού — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδικώς — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	31
2017/C 300/39	Υπόθεση T-423/17: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2017 — Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής	31
2017/C 300/40	Υπόθεση T-433/17: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουλίου 2017 — Dehousse κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	32

2017/C 300/41	Υπόθεση T-436/17: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2017 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής	33
2017/C 300/42	Υπόθεση T-437/17: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Oy Karl Fazer κατά EUIPO — Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Υπόθεση T-448/17: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2017 — Sevenfriday κατά EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/44	Υπόθεση T-449/17: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2017 — Sevenfriday κατά EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/45	Υπόθεση T-455/17: Αγωγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Bateni κατά Συμβουλίου	36
2017/C 300/46	Υπόθεση T-457/17: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2017 — Medisana κατά EUIPO (happy life)	37
2017/C 300/47	Υπόθεση T-460/17: Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2017 — Borp κατά EUIPO (Απεικόνιση ενός ισογώνιου οκταγώνου)	38
2017/C 300/48	Υπόθεση T-748/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2017 — Gauff κατά EUIPO — H. P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Υπόθεση T-278/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2017 — Bank of New York Mellon κατά EUIPO — Nixen Partners (NEXEN)	39

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 300/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 293 της 4.9.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 283 της 28.8.2017

EE C 277 της 21.8.2017

EE C 269 της 14.8.2017

EE C 256 της 7.8.2017

EE C 249 της 31.7.2017

EE C 239 της 24.7.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Patrick Breyer, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-213/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Άρθρο 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αίτηση προσβάσεως στα υπομνήματα που κατέθεσε η Δημοκρατία της Αυστρίας στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 29ης Ιουλίου 2010, Επιτροπή κατά Αυστρίας (C-189/09, μη δημοσιευθείσα, EU: C:2010:455) — Έγγραφα ευρισκόμενα στην κατοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Προστασία των ένδικων διαδικασιών]

(2017/C 300/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Van Nuffel και H. Krämer)

Λοιποί διάδικοι στην αναρρετική διαδικασία: Patrick Breyer (εκπρόσωπος: M. Starostik, Rechtsanwalt), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: H. Leppo), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και C. Meyer-Seitz, E. Karlsson και L. Swedenborg)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της αναρρεσείουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. J. García-Valdecasas Dorrego και S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme και F. Fize)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Patrick Breyer.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Konrad Erzberger κατά TUI AG

(Υπόθεση C-566/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εκλογή των εκπροσώπων των εργαζομένων στο εποπτικό συμβούλιο εταιρίας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που αναγνωρίζει το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι μόνο στους εργαζομένους των εγκαταστάσεων οι οποίες βρίσκονται εντός της εθνικής επικράτειας)

(2017/C 300/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Konrad Erzberger

κατά

TUI AG

παρισταμένων των: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer, ver.di — Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία οι εργαζόμενοι που απασχολούνται σε εγκαταστάσεις ομίλου ευρισκόμενες εντός της επικράτειας του εν λόγω κράτους μέλους χάνουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις εκλογές για την ανάδειξη των εκπροσώπων των εργαζομένων στο εποπτικό συμβούλιο της μητρικής εταιρίας του ομίλου — η οποία είναι εγκατεστημένη στο ίδιο κράτος μέλος — καθώς και τυχόν δικαίωμα να ασκήσουν ή να εξακολουθήσουν να ασκούν καθήκοντα εκπροσώπου στο εποπτικό συμβούλιο, εφόσον εγκαταλείψουν τη θέση τους σε μια τέτοια εγκατάσταση και απασχοληθούν σε θυγατρική του ίδιου ομίλου εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Audiencia Provincial de Alicante (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ortnua Co-operative Limited, πρώην The Irish Dairy Board Co-operative Limited κατά Tindale & Stanton Ltd España, SL

(Υπόθεση C-93/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ενιαίος χαρακτήρας — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Ομοιόμορφη προστασία του δικαιώματος που παρέχει το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους κινδύνους σύγχυσης και από προσβολές της φήμης — Ειρηνική συνύπαρξη του σήματος αυτού με εθνικό σήμα χρησιμοποιούμενο από τρίτον σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απουσία ειρηνικής συνύπαρξης αλλού στην Ένωση — Αντίληψη του μέσου καταναλωτή — Διαφορετικές αντιλήψεις που ενδέχεται να επικρατούν σε διαφορετικά τμήματα της Ένωσης]

(2017/C 300/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ornua Co-operative Limited, πρώην The Irish Dairy Board Co-operative Limited

κατά

Tindale & Stanton Ltd España, SL

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της [Ευρωπαϊκής Ένωσης], έχει την έννοια ότι από το γεγονός ότι ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα εθνικό σήμα συνυπάρχουν ειρηνικά σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν δύναται να συναχθεί ότι σε άλλο τμήμα της Ένωσης, όπου δεν παρατηρείται τέτοια ειρηνική συνύπαρξη του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του πανομοιότυπου προς το εν λόγω εθνικό σήμα σημείου, δεν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ του εν λόγω σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σημείου αυτού.
- 2) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 έχει την έννοια ότι τα στοιχεία τα οποία είναι κρίσιμα, κατά τη γνώμη του δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιλαμβάνεται αγωγής για παραποίηση/απομίμηση σήματος, για την εκτίμηση του ζητήματος αν ο δικαιούχος σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει εξουσία να απαγορεύσει τη χρήση σημείου σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο δεν αφορά η εν λόγω αγωγή μπορούν να ληφθούν υπόψη από το δικαστήριο αυτό προς εκτίμηση του αν ο δικαιούχος έχει εξουσία να απαγορεύσει τη χρήση του εν λόγω σημείου στο τμήμα της Ένωσης το οποίο αφορά η ως άνω αγωγή, υπό τον όρο ότι οι συνθήκες της αγοράς και οι κοινωνικοπολιτιστικές περιστάσεις δεν διαφέρουν σημαντικά από το ένα εκ των εν λόγω τμημάτων της Ένωσης στο άλλο.
- 3) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 έχει την έννοια ότι από το γεγονός ότι ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο χαιρεί φήμης και ένα σημείο συνυπάρχουν ειρηνικά σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν δύναται να συναχθεί ότι σε άλλο τμήμα της Ένωσης, όπου δεν παρατηρείται τέτοια ειρηνική συνύπαρξη, υπάρχει εύλογη αιτία που καθιστά θεμιτή τη χρήση του εν λόγω σημείου.

(¹) EE C 156 της 02.05.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Abercrombie & Fitch Italia Srl κατά Antonino Bordonaro

(Υπόθεση C-143/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Διάκριση λόγω ηλικίας — Σύμβαση διαλείπουσας απασχόλησεως συναπτόμενη με πρόσωπα ηλικίας κάτω των 25 ετών — Αυτοδίκαιη λύση με τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας του εργαζομένου)

(2017/C 300/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abercrombie & Fitch Italia Srl

κατά

Antonino Bordonaro

Διατακτικό

Το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 1, το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία επιτρέπει στον εργοδότη να συνάψει σύμβαση διαλείπουσας απασχόλησεως με εργαζόμενο όταν αυτός συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας του, εφόσον η διάταξη αυτή επιδιώκει την επίτευξη θεμιτού σκοπού της πολιτικής στον τομέα της απασχόλησεως και της αγοράς εργασίας και τα προβλεπόμενα για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέσα είναι πρόσφορα και αναγκαία.

(¹) EE C 200 της 6.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marco Tronchetti Provera SpA κ.λπ. κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Υπόθεση C-206/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 2004/25/EK — Δημόσιες προσφορές εξαγοράς — Άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο — Δυνατότητα προσαρμογής της τιμής της προσφοράς σε περιπτώσεις και με κριτήρια που προσδιορίζονται σαφώς — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη δυνατότητα της εποπτικής αρχής να αυξήσει την τιμή μιας δημόσιας προσφοράς εξαγοράς σε περίπτωση συμπαιγνίας μεταξύ του προσφέροντος ή των προσώπων που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν και ενός ή περισσότερων πωλητών)

(2017/C 300/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

κατά

Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

παρισταμένων των: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στην εθνική εποπτική αρχή να αυξήσει την τιμή μιας δημόσιας προσφοράς εξαγοράς σε περίπτωση «συμπαιγνίας» χωρίς να καθορίζει τις συγκεκριμένες συμπεριφορές που στοιχειοθετούν την έννοια αυτή, εφόσον η ερμηνεία της εν λόγω εννοίας μπορεί να συναχθεί από τη νομοθεσία αυτή, βάσει των ερμηνευτικών μεθόδων που αναγνωρίζονται από το εσωτερικό δίκαιο, κατά τρόπο αρκούντως σαφή, ακριβή και προβλέψιμο.

(¹) EE C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG κατά Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA

(Υπόθεση C-340/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων — Ευθεία αγωγή του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή — Αγωγή του εργοδότη του ζημιωθέντος, εργοδότη ο οποίος είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου και ο οποίος έχει την ιδιότητα του εκ του νόμου εκδοχέως των δικαιωμάτων του υπαλλήλου του, κατά του ασφαλιστή του εμπλεκόμενου οχήματος — Υπαισέλευση στα δικαιώματα]

(2017/C 300/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG

κατά

Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι ένας εργοδότης εγκατεστημένος σε ένα πρώτο κράτος μέλος, ο οποίος εξακολούθησε να καταβάλλει μισθό σε υπάλληλό του που ήταν απών κατόπιν της επελεύσεως τροχαίου ατυχήματος και ο οποίος υπεισήλθε στα δικαιώματα του εν λόγω υπαλλήλου έναντι της ασφαλιστικής εταιρίας που κάλυπτε την αστική ευθύνη που προέκυψε για το εμπλεκόμενο στο ατύχημα όχημα, η οποία με τη σειρά της είναι εγκατεστημένη σε ένα δεύτερο κράτος μέλος, δύναται, υπό την ιδιότητα του «ζημιωθέντος», κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, να ασκήσει αγωγή κατά της εν λόγω ασφαλιστικής εταιρίας ενώπιον των δικαστηρίων του πρώτου κράτους μέλους, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.

⁽¹⁾ ΕΕ C 305 της 22.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Gelvora» UAB κατά Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Υπόθεση C-357/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Εταιρία είσπραξης οφειλών — Καταναλωτική πίστη — Εκχώρηση απαιτήσεως — Φύση της έννομης σχέσης μεταξύ της εταιρίας και του οφειλέτη — Άρθρο 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «προϊόν» — Μέτρα είσπραξης που εφαρμόζονται παράλληλα με την παρέμβαση δικαστικού επιμελητή)

(2017/C 300/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Gelvora» UAB

κατά

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Διατακτικό

Η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK και 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), έχει την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της η έννομη σχέση μεταξύ εταιρίας είσπραξης οφειλών και οφειλέτη ο οποίος δεν εκπλήρωσε τις απορρέουσες από σύμβαση καταναλωτικής πίστης υποχρεώσεις του, σε περίπτωση που η σχετική απαίτηση εκχωρήθηκε στην εταιρία αυτή. Οι πρακτικές τις οποίες χρησιμοποιεί η εταιρία αυτή προκειμένου να εισπράξει την οφειλή εμπίπτουν στον όρο «προϊόν», κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας. Στο πλαίσιο αυτό, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η οφειλή επιβεβαιώθηκε με δικαστική απόφαση και ότι η απόφαση αυτή διαβιβάστηκε σε δικαστικό επιμελητή προς εκτέλεση.

(¹) EE C 335 της 12.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Luís Manuel Piscarreta Ricardo κατά Portimão Urbis, EM, SA — υπό εκκαθάριση, Município de Portimão, Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Υπόθεση C-416/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/23 — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Πεδίο εφαρμογής — Έννοιες του «εργαζομένου» και της «μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως»)

(2017/C 300/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Luís Manuel Piscarreta Ricardo

κατά

Portimão Urbis, EM, SA — υπό εκκαθάριση, Município de Portimão, Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Διατακτικό

1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας περίπτωση κατά την οποία δημοτική επιχείρηση, μοναδικός μέτοχος της οποίας είναι ο δήμος, λύεται με απόφαση του εκτελεστικού οργάνου του δήμου και οι δραστηριότητές της μεταβιβάζονται εν μέρει σε αυτόν ώστε να τις ασκεί απευθείας και εν μέρει σε άλλη δημοτική επιχείρηση ανασυσταθείσα προς τούτο, μοναδικός μέτοχος της οποίας είναι επίσης ο δήμος, υπό την προϋπόθεση ότι η ταυτότητα της επίμαχης επιχειρήσεως διατηρείται μετά τη μεταβίβαση, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 2) Πρόσωπο, όπως ο προσφεύγων στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο λόγω αναστολής της συμβάσεως εργασίας του δεν τελεί σε ενεργό υπηρεσία εμπίπτει στην έννοια του «εργαζομένου», κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/23, καθόσον φαίνεται ότι προστατεύεται ως εργαζόμενος από τη σχετική εθνική νομοθεσία, όπερ εναπόκειται πάντως στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Υπό την επιφύλαξη της εξακριβώσεως αυτής, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας του μεταβιβάζονται στον διάδοχο, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 3) Το τρίτο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Faro (πρωτοδικείο Faro, Πορτογαλία) είναι απαράδεκτο.

(¹) EE C 383 της 17.10.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2017 — Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-505/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται το μέτρο της δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο — Προσαρμογή των αιτημάτων — Υπόμνημα το οποίο κατατέθηκε επ' ονόματι και για λογαριασμό του θανόντος προσφεύγοντος)

(2017/C 300/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Mahnič Bruni και M. J.-P. Hix), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Bartelt και J. Norris-Usher, στη συνέχεια E. Paasivirta και J. Norris-Usher)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Olga Stanislavivna Yanukovych στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά της όσο και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 441 της 28.11.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων

(Υπόθεση C-663/16 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Άρθρο 95 — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕCHA) — Δημοσίευση καταλόγου δραστικών ουσιών — Καταχώρηση εταιρίας ως προμηθευτή δραστικής ουσίας]

(2017/C 300/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: M. Grunchard και K. Van Maldegem, δικηγόροι, P. Sellar, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και C. Buchanan, επικουρούμενοι από τους P. Oliver, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
2. Η Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και η Ecolab Deutschland GmbH καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.
3. Η Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, η Ecolab Deutschland GmbH, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕCHA), η BASF SE και η Oxea GmbH φέρουν έκαστος τα δικαστικά του έξοδα για την αίτηση παρεμβάσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων

(Υπόθεση C-666/16 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Άρθρο 95 — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕCHA) — Δημοσίευση καταλόγου δραστικών ουσιών — Καταχώρηση εταιρίας ως προμηθευτή δραστικής ουσίας]

(2017/C 300/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: M. Grunchard και K. Van Maldegem, δικηγόροι, P. Sellar, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και C. Buchanan, επικουρούμενοι από τους P. Oliver, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.

2. Η Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH και η Ecolab Deutschland GmbH καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.
3. Η Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, η Ecolab Deutschland GmbH, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), η BASF SE και η Oxea GmbH φέρουν έκαστος τα δικαστικά του έξοδα για την αίτηση παρεμβάσεως.

(¹) EE C 56 της 20.2.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) στις 6 Απριλίου 2017 — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej κατά Mariusz Wawrzosek

(Υπόθεση C-176/17)

(2017/C 300/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Καθού: Mariusz Wawrzosek

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (¹), ιδιαίτερος δε τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, καθώς και οι διατάξεις της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (²), ιδιαίτερος δε τα άρθρα 17, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 1, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκ μέρους επιχειρηματία (δανειστή) προβολή αξίωσης κατά του καταναλωτή (δανειολήπτη) απορρέουσας από νομοτύπως συμπληρωμένο γραμμάτιο σε διαταγή, στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής που προβλέπουν τα άρθρα 485 § 2 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Kodeks postępowania cywilnego), σε συνδυασμό με το άρθρο 41 του νόμου της 12ης Μαΐου 2011 για την καταναλωτική πίστη (ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, Dz.U.2014.1497, ενοποιημένη απόδοση, όπως έχει τροποποιηθεί), τα οποία ορίζουν ότι το εθνικό δικαστήριο περιορίζεται αποκλειστικά και μόνον στην εξέτασή του κύρους της υποχρέωσης από το γραμμάτιο σε διαταγή από πλευράς τήρησης των τυπικών προϋποθέσεων έκδοσης του γραμματίου, μη υπεισερχόμενο στην εξέταση της βασικής έννομης σχέσης.

(¹) EE L 95, σ. 29.

(²) EE L 133, σ. 66.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Απριλίου 2017 ο Georgios Pandalis κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-15/16, Georgios Pandalis κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Georgios Pandalis (εκπρόσωπος: A. Franke, Rechtsanwältin)

Λοιποί διάδικοι στην αναίρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), LR Health & Beauty Systems GmbH

Αιτήματα

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- I. να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-15/16, σχετικά με διαδικασία έκπτωσης από το δικαίωμα επί του υπ' αριθ. 001273119 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Cystus»·
- II. να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 30ής Οκτωβρίου 2015, στην υπόθεση R 2839/2014-1, σχετικά με διαδικασία έκπτωσης από το δικαίωμα επί του υπ' αριθ. 001273119 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Cystus»·
- III. να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, της 12ης Σεπτεμβρίου 2014, στη διαδικασία 8374 C για την κήρυξη ακυρότητας, στο μέτρο που κρίθηκε ότι ο δικαιούχος του υπ' αριθ. 001273119 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Cystus» εκπίπτει από το δικαίωμά του επί αυτού όσον αφορά τα προϊόντα «συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση» της κλάσης 30·
- IV. να απορρίψει το αίτημα το οποίο προέβαλε η LR Health & Beauty Systems GmbH ενώπιον τόσο του τμήματος ακυρώσεων όσο και του τμήματος προσφυγών για κήρυξη της ακυρότητας του υπ' αριθ. 001273119 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Cystus», στο μέτρο που το αίτημα αφορούσε τα προϊόντα «συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση» της κλάσης 30·
- V. να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσείων προβάλλει τα εξής νομικά σφάλματα σε σχέση με την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΣΕΕ) (*):

- Πρώτον, ότι δεν διευκρινίστηκε επακριβώς στο σκεπτικό της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης ποιες από τις απαιτήσεις της διάταξης αυτής πρέπει να εξετάζονται ατομικά και μεμονωμένα (χρήση ως σήμα, ύπαρξη ουσιαστικής χρήσης ή χρήση σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προστατεύονται δυνάμει της καταχώρισης).
- Δεύτερον, ότι δεν εξετάστηκε αν τα προϊόντα «Cystus» καλύπτονται από τον ορισμό τον οποίο δίνει για τα συμπληρώματα διατροφής το άρθρο 2, στοιχείο α, της σχετικής οδηγίας.
- Τρίτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν χαρακτήρισε, ως όφειλε, τα προϊόντα «Cystus» σε σχέση με τα οποία έχει χρησιμοποιηθεί το επίμαχο σήμα.
- Τέταρτον, ότι παραμορφώθηκαν τα πραγματικά περιστατικά στο πλαίσιο της εκτίμησης του ζητήματος αν τα προϊόντα «Cystus» αποτελούν συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση και ότι εσφαλμένως κρίθηκε, κατόπιν της εκτίμησης αυτής, ότι το σήμα δεν έχει χρησιμοποιηθεί σε σχέση με συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση.
- Πέμπτον, ότι δεν ελέγχθηκε χωριστά το ζήτημα κατά πόσον οι «παστίλιες» οι οποίες κυκλοφορούσαν στο εμπόριο υπό το σήμα αποτελούν συμπληρώματα διατροφής (για μη ιατρική χρήση).

Περαιτέρω, ο ανααιρεσείων ισχυρίζεται ότι δεν αιτιολογήθηκε επαρκώς η διαπίστωση ότι δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος «Cystus» σε σχέση με συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση, όπως απαιτεί το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του ΚΣΕΕ:

- Πρώτον, από το σκεπτικό της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν προκύπτει, κατά την άποψή του, για ποιον λόγο τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αυτός επικαλέστηκε δεν έπεισαν το Γενικό Δικαστήριο ότι το σήμα είχε χρησιμοποιηθεί σε σχέση με συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση.

- Δεύτερον, δεν αρκεί, κατά την άποψη του, προς αιτιολόγηση της κρίσης ότι το σήμα δεν έχει χρησιμοποιηθεί σε σχέση με συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση, η διαπίστωση ότι ορισμένες ενδείξεις δεν συνηγορούσαν υπέρ αυτού του χαρακτηρισμού χωρίς να αποσαφηνιστεί σε σχέση με ποια ακριβώς προϊόντα το σήμα χρησιμοποιήθηκε με άλλον τρόπο.
- Τρίτον, δεν ελέγχθηκε χωριστά το ζήτημα κατά πόσον οι «παστίλιες» οι οποίες κυκλοφορούσαν στο εμπόριο υπό το σήμα αποτελούν συμπληρώματα διατροφής (για μη ιατρική χρήση), ούτε αιτιολογήθηκε η απουσία τέτοιου ελέγχου.

Επίσης, ο αναιρεσειών προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε στα εξής νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του ΚΣΕΕ:

- Πρώτον, ότι δεν ερμήνευσε ορθώς το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του ΚΣΕΕ, αφού δεν ήλεγξε αν το σήμα, είτε υπό τη μορφή που είχε καταχωριστεί είτε υπό άλλη μορφή χωρίς όμως αποφασιστική επιρροή επί του διακριτικού χαρακτήρα [άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΣΕΕ], είχε χρησιμοποιηθεί σε σχέση με συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση.
- Δεύτερον, ότι κακώς χαρακτήρισε το σήμα ως περιγραφική ένδειξη υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΣΕΕ, με το σκεπτικό ότι ο αναιρεσειών στερείται *de facto* κάθε δυνατότητας να χρησιμοποιήσει το σημείο με μη περιγραφικό τρόπο ως σήμα για τα προϊόντα του «Cystus», τα οποία έχουν ως βάση το φυτό *Cistus Incanus*, μολονότι στο πλαίσιο της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του ΚΣΕΕ, το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να έχει λάβει κατ' ανάγκην ως δεδομένο ότι το σήμα είχε τουλάχιστον μετρίου βαθμού διακριτικό χαρακτήρα.

Επιπλέον, ο αναιρεσειών υποστηρίζει ότι είναι αντιφατική και ανεπαρκής η αιτιολογία της διαπίστωσης ότι δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του υπ' αριθ. 001273119 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Cystus» σε σχέση με συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρική χρήση, όπως απαιτεί το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του ΚΣΕΕ:

- Πρώτον, υπάρχει αντίφαση στον βαθμό που, αφενός, διαπιστώθηκε ότι η χρήση του γράμματος «y» αντί για το γράμμα «i» δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι έγινε ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, κρίθηκε ότι, εξ αυτού του λόγου, δεν συνέτρεχε απόλυτος λόγος απαραδέκτου κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΣΕΕ.
- Δεύτερον, η αιτιολογία είναι ανεπαρκής, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο δεν εξηγεί για ποιον λόγο η συγκεκριμένη μορφή υπό την οποία χρησιμοποιήθηκε το σήμα δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του ΚΣΕΕ.

Τέλος, ο αναιρεσειών διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του ΚΣΕΕ: ειδικότερα, προσάπτεται στο Γενικό Δικαστήριο πλάνη περί το δίκαιο διότι κακώς έγινε δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε καθόλου το ζήτημα της ενδεχόμενης υπάρξεως απόλυτου λόγου απαραδέκτου κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του ΚΣΕΕ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Απριλίου 2017 η Mast-Jägermeister SE κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 9 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-16/16, Mast-Jägermeister SE κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mast-Jägermeister SE (εκπρόσωπος: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-16/16, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή και η ίδια καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα·
- εφόσον κρίνει βάσιμη την αίτηση αναρέσεως, να αποφανθεί επί του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκαν πρωτοδικώς.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα βάλλει με την αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-16/16, η οποία αφορά τις προϋποθέσεις σχετικά με την αναπαράσταση σχεδίου ή υποδείγματος προκειμένου να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως, σε σχέση, ειδικότερα, με την αίτηση καταχωρίσεως σχεδίων ή υποδειγμάτων υπ' αριθ. 002683615-0001 και 002683615-002 (κύπελλα).

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το άρθρο 46, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με τα άρθρα 36 και 38 του ίδιου κανονισμού, καθόσον έκρινε ότι από την οικονομία και τον σκοπό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι δεν εξετάζονται ως αιτήσεις για την καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος οι αιτήσεις για τις οποίες κατά την άποψη του EUIPO υφίσταται έλλειψη βεβαιότητας ή σαφήνειας όσον αφορά το αντικείμενο της προστασίας του σχεδίου ή του υποδείγματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Κατά την άποψή της, από τη σημασία της ημερομηνίας καταθέσεως για τον αιτούντα την καταχώριση σχεδίου ή υποδείγματος θα πρέπει αντιθέτως να συναχθεί ότι δεν πρέπει να τίθενται αυστηρές προϋποθέσεις όσον αφορά την αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος και ότι το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', επιβάλλει μόνο την υλική καταλληλότητα της αναπαραστάσεως για αναπαραγωγή, προκειμένου να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού 6/2002.

Κατά την αναιρεσείουσα, δεν συνάγεται διαφορετικό συμπέρασμα –αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο– από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002 σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού 2245/2002. Οι διατάξεις αυτές, ορίζοντας ότι η ποιότητα του σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να καθιστά εφικτή την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία, επιβάλλουν μόνο την υλική καταλληλότητα του σχεδίου ή υποδείγματος για αναπαραγωγή. Αυτό ισχύει ιδίως επειδή ο αιτών καθορίζει ο ίδιος το αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως, ήτοι το αντικείμενο της ζητούμενης προστασίας. Τέλος, το ακριβές περιεχόμενο της προστασίας ορισμένου σχεδίου ή υποδείγματος καθορίζεται αποκλειστικά και μόνο από το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αγωγής λόγω παραποίησης/απομίμησης.

Περαιτέρω, εάν η κατάθεση του σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να οδηγήσει σε νομική ανασφάλεια όσον αφορά την αναπαράστασή του, είναι δυνατή η απόρριψη της αιτήσεως, αλλά όχι η μη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως η οποία έχει μεγάλη σημασία για τον αιτούντα την καταχώριση λαμβανομένων υπόψη των κανόνων του άρθρου 4Α της Συμβάσεως των Παρισίων για τη χρονική προτεραιότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το σαφές γράμμα των διαφορετικών μεταξύ τους διατάξεων του άρθρου 46, παράγραφος 2, και του άρθρου 46, παράγραφος 3. Μία αίτηση δεν θεωρείται αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 μόνο στην περίπτωση που η έλλειψη αφορά τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 36, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Το άρθρο 36, παράγραφος 1, επιβάλλει όμως μόνο να είναι η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή. Όλες οι λοιπές ελλείψεις, ιδίως εκείνες οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού 2245/2002, μπορούν να οδηγήσουν σε απόρριψη της αιτήσεως κατά το άρθρο 46, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002 –μετά όμως από τη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως. Αυτό προκύπτει από την παραπομπή του άρθρου 46, παράγραφος 3, στο άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 36, παράγραφος 5, του κανονισμού 6/2002.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις
15 Μαΐου 2017 — Ramazan Dündar κ.λπ. κατά Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG**

(Υπόθεση C-253/17)

(2017/C 300/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Εναγόμενη: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Με διάταξη της 20ής Ιουνίου 2017 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Szczecinie (Πολωνία) στις 7 Ιουνίου 2017 — Feniks Sp. z o.o. κατά Azteca Products & Services SL

(Υπόθεση C-337/17)

(2017/C 300/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Szczecinie (περιφερειακό δικαστήριο του Szczecin, Πολωνία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Feniks Sp. z o.o., με έδρα το Szczecin

Εναγόμενη: Azteca Products & Services SL, με έδρα την Alcora

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην έννοια των «διαφορ[ών] εκ συμβάσεως» κατ' άρθρον 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, η περίπτωση στην οποία ασκείται αγωγή κατά αγοραστή εγκατεστημένου σε κράτος μέλος με αίτημα να αναγνωρισθεί η ακυρότητα συμβάσεως πώλησεως ακινήτου ευρισκόμενου σε άλλο κράτος μέλος λόγω καταδολιεύσεως των δανειστών του πωλητή, η δε σύμβαση συνάπτεται και εκτελείται εξ ολοκλήρου στο άλλο αυτό κράτος μέλος;
- 2) Πρέπει στο ανωτέρω ερώτημα να δοθεί απάντηση κατ' εφαρμογήν της θεωρίας περί «acte éclairé», ήτοι να θεωρηθεί ότι πρόκειται περί ζητήματος το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο επαρκούς ερμηνείας, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1992 στην υπόθεση Handte κατά TMCS (C-26/91), καίτοι η εν λόγω απόφαση αφορούσε την ευθύνη παραγωγού για ελαττώματα του προϊόντος σε μια περίπτωση όπου ο παραγωγός δεν μπορούσε να προβλέψει σε ποιον θα μεταπωληθεί το προϊόν και ποιος θα μπορεί, ως εκ τούτου, να προβάλει απαιτήσεις εναντίον του, ενώ προϋπόθεση για το βάσιμο της υπό κρίση αγωγής κατά του πωλητή, με αίτημα «να αναγνωρισθεί η ακυρότητα συμβάσεως πώλησεως ακινήτου» λόγω καταδολιεύσεως των δανειστών του πωλητή, αποτελεί η γνώση του αγοραστή περί του γεγονότος ότι η δικαιοπραξία (ήτοι η σύμβαση πώλησεως) καταρτίστηκε προς καταδολίευση των δανειστών, πράγμα που σημαίνει ότι ο αγοραστής θα πρέπει να αναμένει ότι θα ασκηθεί εναντίον του τέτοια αγωγή από προσωπικό δανειστή του οφειλέτη;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Βέλγιο) στις 8 Ιουνίου 2017 — *Fremoluc NV* κατά *Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlainvest ABP)* κ.λπ., παρεμβαίνουσα: *Vlaams Gewest*

(Υπόθεση C-343/17)

(2017/C 300/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Fremoluc NV*

Εναγόμενοι: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Παρεμβαίνουσα: Vlaams Gewest

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει τα άρθρα 21, 45, 49 και 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 22 και 24 της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση βάσει της οποίας μια δημόσια αρχή δραστηριοποιείται σχετικά με την ανάπτυξη γης με σκοπό τη διάθεση οικοπέδων και κατοικιών προς αγορά και μίσθωση υπό ευνοϊκές προϋποθέσεις, δίνοντας προτεραιότητα στα πρόσωπα που έχουν ισχυρό κοινωνικό, οικονομικό ή κοινωνικοπολιτιστικό δεσμό με τη γεωγραφική περιοχή δικαιοδοσίας της δημόσιας αυτής αρχής, οι δε τιθέμενες προϋποθέσεις εισοδήματος είναι τέτοιες ώστε να μπορεί να τις πληροί η πλειοψηφία των προσώπων αυτών, όπως η ρύθμιση που απορρέει από τον συνδυασμό:

- της besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 25 februari 2014 houdende het provinciaal reglement betreffende de werking en het beheer van het Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant — Vlabinvest APB (αποφάσεως του επαρχιακού συμβουλίου της Φλαμανδικής Βραβάντης της 25ης Φεβρουαρίου 2014 περί επαρχιακού κανονισμού για τη λειτουργία και διαχείριση της Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant — Vlabinvest APB) και
- του άρθρου 2/2 της besluit van de Vlaamse regering van 29 september 2006 betreffende de voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode (αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 29ης Σεπτεμβρίου 2006 για τις προϋποθέσεις μεταβιβάσεως ακινήτων μέσω της Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen και των φορέων κοινωνικής στέγης με σκοπό την εφαρμογή του φλαμανδικού στεγαστικού κώδικα) (και του άρθρου 17, παράγραφοι 1 έως 6, της besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode [αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 12ης Οκτωβρίου 2007 για τη ρύθμιση του συστήματος κοινωνικής στέγης με σκοπό την εφαρμογή του τίτλου VII του φλαμανδικού στεγαστικού κώδικα]);

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 158, σ. 77.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2017 ο Christoph Klein κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-309/10 RENV, Christoph Klein κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Christoph Klein (εκπρόσωπος: H.-J. Ahl, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-309/10 RENV·

2. να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 1 562 662,30 ευρώ πλέον τόκων υπολογιζόμενων με το εκάστοτε ισχύον βασικό επιτόκιο προσαυξημένο κατά 8 ποσοστιαίες μονάδες από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως·
3. να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή οφείλει, κατ' αρχήν, να αποκαταστήσει στον ενάγοντα την επιπλέον επικληθείσα ζημία που υπέστη μετά την 15η Σεπτεμβρίου 2006, το ποσό της οποίας θα προσδιοριστεί μεταγενέστερα·
4. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
5. επικουρικώς: να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-309/10 RENV και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 61, παράγραφος 2, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, διότι παρέβλεψε την έκταση της δεσμευτικότητας της αποφάσεως του Δικαστηρίου και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεχόμενο ότι ο ενάγων, λόγω του απαραδέκτου του τετάρτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-120/14 P δεν μπορεί να ζητήσει αποζημίωση όσον αφορά το προϊόν του «effecto».

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη εκ νέου το άρθρο 61, παράγραφος 2, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, διότι δεν συμμορφώθηκε προς την κρίση του Δικαστηρίου επί νομικού ζητήματος. Με τη σκέψη 95 της αποφάσεώς του, το Δικαστήριο έκρινε ότι η πρώτη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ήταν αναίρετα στο μέτρο που με αυτή το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως προς το αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη ο αναιρεσείων [...]. Σε αντίθεση προς αυτή τη νομική κρίση, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, κατά νομικώς εσφαλμένο τρόπο, στο συμπέρασμα ότι δεν θεμελιώνεται κατ' αρχήν αξίωση αποζημιώσεως λόγω μη συνδρομής των σχετικών προϋποθέσεων.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο, κατά παράβαση του άρθρου 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, αρνήθηκε να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή, με την αδράνειά της κατά τη διαδικασία της ρήτηρας διασφαλίσεως του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/42, παρέβη επίσης το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, με το σκεπτικό ότι επρόκειτο για απαράδεκτο νέο ισχυρισμό. Τούτο είναι νομικώς εσφαλμένο, διότι ο ενάγων είχε ήδη στο δικόγραφο της αγωγής επικαλεστεί τις αρχές της χρηστής διακυβερνήσεως οι οποίες, ως προς το περιεχόμενο, αλληλοκαλύπτονται με τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Για τον λόγο αυτό δεν πρόκειται για απαράδεκτο νέο ισχυρισμό.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η οδηγία δεν απονέμει δικαιώματα στον ενάγοντα προσωπικώς και στην εταιρία atmed AG. Με την αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται ότι αυτό είναι αντίθετο στο δίκαιο της Ένωσης, διότι αμφοτέρω είναι αποδέκτες σε διαδικασία ρήτηρας διασφαλίσεως και μπορούν, ως κύριοι ενδιαφερόμενοι από οικονομικής απόψεως, να επικαλεστούν τις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αρνούμενο την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής και της προβαλλομένης ζημίας. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε και χαρακτήρισε εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά. Περαιτέρω, παρέβη εκ νέου το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/42, δεν πρόεβη σε νομικό έλεγχο και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας να λάβει υπόψη τα παραρτήματα KOM RENV 1 και 2, παραβίασε τις αρχές της δίκαιης δίκης και της εκατέρωθεν ακροάσεως, παρέβη το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα.

Έβδομον, το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας το αίτημα του ενάγοντος να κληθεί η Επιτροπή να προσκομίσει τα έγγραφα της ρήτηρας διασφαλίσεως, παραβίασε τις αρχές της δίκαιης δίκης, παρέβη το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων καθώς και το άρθρο 64, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και το άρθρο 24 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 12 Ιουνίου 2017 — A, B, C, D, E, F, G κατά Staatssecretaris van Economische Zaken

(Υπόθεση C-347/17)

(2017/C 300/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Rotterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: A, B, C, D, E, F, G

Καθού: Staatssecretaris van Economische Zaken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι διατάξεις του παραρτήματος III, τμήμα II, κεφάλαιο IV, σημεία 5 και 8, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό των ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως [...], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι σφάγιο πουλερικού μετά τον εκσπλαχνισμό και το καθάρισμα δεν πρέπει πλέον να έχει καμία ορατή μόλυνση;
- 2) Αφορούν οι διατάξεις του παραρτήματος III, τμήμα II, κεφάλαιο IV, σημεία 5 και 8, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 [...], τη μόλυνση τόσο από περιπτώματα και από χολή όσο και από το περιεχόμενο του προλοβού;
- 3) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, πρέπει η διάταξη του παραρτήματος III, τμήμα II, κεφάλαιο IV, σημείο 8, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 [...], να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το καθάρισμα πρέπει να πραγματοποιείται αμέσως μετά τον εκσπλαχνισμό, ή η διάταξη αυτή επιτρέπει την εξάλειψη της ορατής μόλυνσεως ακόμη και κατά την ψύξη, τον τεμαχισμό ή τη συσκευασία;
- 4) Επιτρέπει το παράρτημα I, τμήμα I, κεφάλαιο II, μέρος Δ, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προελεύσεως που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, όπως η αρμόδια αρχή αφαιρεί, κατά τον έλεγχο, σφάγια από την αλυσίδα σφαγής και ελέγχει την ύπαρξη ορατών μολύνσεων τόσο στην εξωτερική όσο και στην εσωτερική επιφάνεια, καθώς και κάτω από τους λιπώδεις ιστούς;
- 5) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση και αν επομένως μια ορατή μόλυνση μπορεί να παραμείνει στο σφάγιο πουλερικού, πώς πρέπει τότε να ερμηνευθούν οι διατάξεις των σημείων 5 και 8 του παραρτήματος III, τμήμα II, κεφάλαιο IV, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 [...]; Με ποιον τρόπο επιτυγχάνεται τότε ο σκοπός του κανονισμού, δηλαδή η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της δημόσιας υγείας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 139, σ. 55.

⁽²⁾ ΕΕ 2004, L 139, σ. 206.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) στις 19 Ιουνίου 2017 — Vision Research Europe BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Υπόθεση C-372/17)

(2017/C 300/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Noord-Holland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vision Research Europe BV

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 113/2014 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία, ισχυρός αν είναι ορθή η προσωρινή κρίση του rechtbank ότι η δασμολογική διάκριση 8525 80 30 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η κάμερα [Phantom V7.3], η οποία διαθέτει διαγραφόμενη μνήμη, λόγω της οποίας οι εικόνες που εγγράφονται στην κάμερα διαγράφονται με κάθε επόμενη εγγραφή ή με τη θέση της κάμερας εκτός λειτουργίας, δύναται να καταταγεί στη διάκριση αυτή;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 38, σ. 20.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 26 Ιουνίου 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie κατά H. Υ. και Κ. και Β. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-380/17)

(2017/C 300/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στις υποθέσεις της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, Κ., Β.

Αναρρεσίβλητοι: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το Δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 3, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12· διορθωτικό στην ΕΕ 2012, L 71, σ. 55), και της απόφασης του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2012, Nolan (C-583/10, ECLI:EU:C:2012:638), αρμόδιο να αποφανθεί επί προδικαστικών ερωτημάτων ολλανδικού δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία διατάξεων της οδηγίας αυτής σε υπόθεση αφορώσα το δικαίωμα διαμονής μέλους της οικογένειας ατόμου το οποίο απολαύει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας αν στο ολλανδικό δίκαιο η οδηγία αυτή έχει κηρυχθεί ως έχουσα άμεση και άνευ όρων εφαρμογή επί των ατόμων που απολαύουν του καθεστώτος επικουρικής προστασίας;
- 2) Αντιτίθεται το σύστημα της οδηγίας 2003/86/ΕΚ [...], σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στις υποθέσεις της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας αίτηση για οικογενειακή επανένωση βάσει των ευνοϊκότερων διατάξεων του κεφαλαίου V της οδηγίας αυτής δύναται να απορριφθεί για τον μοναδικό λόγο ότι δεν υποβλήθηκε εντός της προθεσμίας του άρθρου 12, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της ίδιας οδηγίας;

Είναι σημαντικό για την απάντηση στο ερώτημα αυτό να είναι δυνατή, σε περίπτωση υπερβάσεως της προαναφερθείσας προθεσμίας, η υποβολή, είτε πριν είτε μετά από απόρριψη, αιτήσεως για οικογενειακή επανένωση, στο πλαίσιο της οποίας εξετάζεται αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/86/ΕΚ και λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα και οι περιστάσεις των οποίων γίνεται μνεία στο άρθρο 5, παράγραφος 5, και στο άρθρο 17 της ίδιας οδηγίας;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Ιουνίου 2017 — Openbaar Ministerie κατά Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

(Υπόθεση C-393/17)

(2017/C 300/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσα αρχή: Openbaar Ministerie

Κατηγορούμενοι: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 2005/29/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη διάταξη του άρθρου II.75, παράγραφος 6, του Codex Hoger Onderwijs της 11ης Οκτωβρίου 2013, η οποία με γενικό τρόπο απαγορεύει στα μη αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα να χρησιμοποιούν την ονομασία «master» στα διπλώματα που χορηγούν, όταν η διάταξη αυτή ανάγεται σε έναν λόγο γενικού συμφέροντος, δηλαδή στην ανάγκη διασφάλισης υψηλού εκπαιδευτικού επιπέδου, στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να μπορεί να ελέγχεται αν ικανοποιούνται αποτελεσματικά οι τασσόμενες απαιτήσεις ποιότητας;
- 2) Πρέπει η οδηγία 2006/123/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη διάταξη του άρθρου II.75, παράγραφος 6, του Codex Hoger Onderwijs της 11ης Οκτωβρίου 2013, η οποία με γενικό τρόπο απαγορεύει στα μη αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα να χρησιμοποιούν την ονομασία «master» στα διπλώματα που χορηγούν, όταν η διάταξη αυτή ανάγεται σε έναν λόγο γενικού συμφέροντος, δηλαδή στην προστασία των αποδεκτών των υπηρεσιών;
- 3) Πληροί η ποινική διάταξη για τα μη αναγνωρισμένα από τις φλαμανδικές αρχές εκπαιδευτικά ιδρύματα τα οποία χορηγούν διπλώματα «master» το κριτήριο της αναλογικότητας το οποίο προβλέπεται από τα άρθρα 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/123/EK [...];

⁽¹⁾ ΕΕ 2005, L 149, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 376, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 3 Ιουλίου 2017 — Profit Europe NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-397/17)

(2017/C 300/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Profit Europe NV

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η δασμολογική διάκριση 7307 19 10⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει εξαρτήματα από χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης εξαρτημάτων, όταν από τα αντικειμενικά τους χαρακτηριστικά προκύπτει ότι αυτός στην ουσία διαφέρει από τον ελατό χυτοσίδηρο επειδή η ελατότητα του χυτοσίδηρου σφαιροειδούς γραφίτη δεν είναι αποτέλεσμα κατάλληλης θερμικής κατεργασίας και επειδή ο χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη έχει άλλη μορφή γραφίτη από τον ελατό χυτοσίδηρο, δηλαδή έχει σφαιροειδή γραφίτη και όχι γραφίτη μετά από ανόπτηση;
- 2) Πρέπει η δασμολογική διάκριση 7307 11 00¹ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει εξαρτήματα από χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης εξαρτημάτων, αν από τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του χυτοσίδηρου σφαιροειδούς γραφίτη προκύπτει ότι αυτά στην ουσία αντιστοιχούν με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του μη ελατού χυτοσίδηρου;
- 3) Πρέπει η επεξηγηματική σημείωση της ΣΟ για τη δασμολογική διάκριση 7307 19 10, η οποία αναφέρει ότι ο ελατός χυτοσίδηρος περιλαμβάνει τον χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη, να μην ληφθεί υπόψη κατά το μέρος που αναφέρει ότι ο ελατός χυτοσίδηρος περιλαμβάνει τον χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη, αν αποδεικνύεται ότι ο χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη δεν είναι ελατός χυτοσίδηρος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο)
στις 3 Ιουλίου 2017 — Profit Europe NV κατά Belgische Staat**

(Υπόθεση C-398/17)

(2017/C 300/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Profit Europe NV

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η δασμολογική διάκριση 7307 19 10⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει εξαρτήματα από χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης εξαρτημάτων, όταν από τα αντικειμενικά τους χαρακτηριστικά προκύπτει ότι αυτός στην ουσία διαφέρει από τον ελατό χυτοσίδηρο επειδή η ελατότητα του χυτοσίδηρου σφαιροειδούς γραφίτη δεν είναι αποτέλεσμα κατάλληλης θερμικής κατεργασίας και επειδή ο χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη έχει άλλη μορφή γραφίτη από τον ελατό χυτοσίδηρο, δηλαδή έχει σφαιροειδή γραφίτη και όχι γραφίτη μετά από ανόπτηση;
- 2) Πρέπει η δασμολογική διάκριση 7307 11 00¹ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει εξαρτήματα από χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης εξαρτημάτων, αν από τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του χυτοσίδηρου σφαιροειδούς γραφίτη προκύπτει ότι αυτά στην ουσία αντιστοιχούν με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του μη ελατού χυτοσίδηρου;

- 3) Πρέπει η επεξηγηματική σημείωση της ΣΟ για τη δασμολογική διάκριση 7307 19 10, η οποία αναφέρει ότι ο ελατός χυτοσίδηρος περιλαμβάνει τον χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη, να μην ληφθεί υπόψη κατά το μέρος που αναφέρει ότι ο ελατός χυτοσίδηρος περιλαμβάνει τον χυτοσίδηρο σφαιροειδούς γραφίτη, αν αποδεικνύεται ότι ο χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη δεν είναι ελατός χυτοσίδηρος;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 7 Ιουλίου 20017 — Α

(Υπόθεση C-410/17)

(2017/C 300/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσεϊών: Α

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι οι εργασίες κατεδαφίσεως που εκτελεί μια εταιρία, της οποίας η δραστηριότητα περιλαμβάνει την εκτέλεση εργασιών κατεδαφίσεως, συνιστούν μία μόνον πράξη στην περίπτωση που η εταιρία κατεδαφίσεων υποχρεούται, βάσει των όρων της συμβάσεως που σύνηψε με τον εντολέα, να απομακρύνει τα απορρίματα της κατεδαφίσεως δυνάμει να μεταπωλήσει τα απορρίματα μετάλλων που τυχόν περιέχονται στα απορρίματα της κατεδαφίσεως σε επιχειρήσεις οι οποίες αγοράζουν υλικά κατεδαφίσεως προς ανακύκλωση;

Ή πρέπει να ερμηνεύεται μια τέτοια σύμβαση κατεδαφίσεως, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει δύο πράξεις, ήτοι, αφενός την παροχή της υπηρεσίας της εταιρίας κατεδαφίσεων προς τον εντολέα των εργασιών κατεδαφίσεως και, αφετέρου, την εκ μέρους της εταιρίας κατεδαφίσεων αγορά των απορριμάτων μετάλλων από τον εντολέα των εργασιών κατεδαφίσεως με σκοπό την μεταπώλησή τους;

Έχει εν προκειμένω σημασία το γεγονός ότι η εταιρία κατεδαφίσεων λαμβάνει υπόψη, κατά τον καθορισμό της τιμής για τις εργασίες κατεδαφίσεως, τη δυνατότητα να αποκομίσει έσοδα και από την αξιοποίηση των υλικών της κατεδαφίσεως, ως παράγοντα μείωσης της τιμής;

Έχει εν προκειμένω σημασία το γεγονός ότι η ποσότητα και η αξία των αξιοποιήσιμων απορριμάτων της κατεδαφίσεως δεν έχουν συμφωνηθεί στη σύμβαση κατεδαφίσεως, ούτε έχει συμφωνηθεί ότι θα ανακοινωθούν αργότερα στον εντολέα των εργασιών κατεδαφίσεως, και ότι η ποσότητα και η αξία των απορριμάτων της κατεδαφίσεως θα γίνουν γνωστά μόνον κατά τη μεταπώληση των εν λόγω απορριμάτων από την εταιρία κατεδαφίσεων;

- 2) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ την έννοια ότι, σε περίπτωση που μια εταιρία της οποίας η δραστηριότητα περιλαμβάνει την εκτέλεση εργασιών κατεδαφίσεως συμφωνήσει στο πλαίσιο συμβάσεως με τον κύριο του κατεδαφιστέου ότι θα αγοράσει το κατεδαφιστέο αναλαμβάνοντας την καλυπτόμενη από συνομολογηθείσα ποινική ρήτρα υποχρέωση να το κατεδαφίσει και να απομακρύνει τα απορρίματα της κατεδαφίσεως εντός συμβατικά καθορισμένης προθεσμίας, πρόκειται για μία μόνον πράξη η οποία περιλαμβάνει την πώληση αγαθών από τον κύριο του κατεδαφιστέου προς την εταιρία κατεδαφίσεων;

Ή πρέπει να ερμηνεύεται τέτοιου είδους σύμβαση κατεδαφίσεως, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει δύο πράξεις, ήτοι, αφενός την πώληση αγαθών από τον κύριο του κατεδαφιστέου στην εταιρία κατεδαφίσεων και, αφετέρου, την υπηρεσία κατεδαφίσεως που παρέχει η εταιρία κατεδαφίσεων προς τον πωλητή των αγαθών;

Έχει εν προκειμένω σημασία το γεγονός ότι η εταιρία κατεδαφίσεων λαμβάνει υπόψη, κατά τον καθορισμό της τιμής στην προσφορά της για την αγορά των αγαθών, το κόστος με το οποίο θα επιβαρυνθεί για την αποσυναρμολόγηση και μεταφορά τους, ως παράγοντα μείωσης της τιμής;

Έχει σημασία το γεγονός ότι ο πωλητής των αγαθών γνωρίζει ότι το κόστος το οποίο βαρύνει την εταιρία κατεδαφίσεων για την αποσυναρμολόγηση και μεταφορά των αγαθών λαμβάνεται υπόψη ως παράγων μείωσης της τιμής τους, με δεδομένο ότι οι συμβαλλόμενοι δεν συνάπτουν συμφωνία για τις εν λόγω δαπάνες, το δε εκτιμώμενο ή πραγματικό ύψος των εν λόγω δαπανών ουδέποτε προβλέπεται να καταστεί γνωστό στον πωλητή των αγαθών;

(¹) EE 2006, L 347, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 7 Ιουλίου 2017 — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL κατά Conseil des ministres

(Υπόθεση C-411/17)

(2017/C 300/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Καθού: Conseil des ministres

Έτερος διάδικος: Electrabel SA

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 3, 6 και 7, το άρθρο 3, παράγραφος 8, το άρθρο 5 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το σημείο 2 του παραρτήματος I της Συμβάσεως του Εσπρο «για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό επίπεδο» να ερμηνευθούν σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που περιλαμβάνονται στο Ενημερωτικό σημείωμα σχετικά με την εφαρμογή της Συμβάσεως σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια και στις Συστάσεις σχετικά με τις καλές πρακτικές εφαρμογής της Συμβάσεως σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την πυρηνική ενέργεια;
2. Μπορεί το άρθρο 1, στοιχείο θ', της Συμβάσεως του Εσπρο το οποίο ορίζει την «αρμόδια αρχή» να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως νομοθετικές πράξεις όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015, «για την τροποποίηση του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 περί σταδιακής καταργήσεως της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, για λόγους προστασίας της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού», λαμβανομένων, ιδίως, υπόψη των διαφόρων μελετών και ακροάσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της θεσπίσεως του εν λόγω νόμου;
3. α) Πρέπει τα άρθρα 2 έως 6 της Συμβάσεως του Εσπρο να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εφαρμόζονται πριν από τη θέσπιση νομοθετικής πράξεως όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015, «για την τροποποίηση του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 περί σταδιακής καταργήσεως της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, για λόγους προστασίας της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού», του οποίου το άρθρο 2 μεταθέτει την ημερομηνία απενεργοποίησεως και οριστικής παύσεως της βιομηχανικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τους πυρηνικούς σταθμούς Doel 1 και Doel 2;

- β) Είναι η απάντηση στο ερώτημα του σημείου α' διαφορετική για τον σταθμό Doel 1 σε σχέση με τον σταθμό Doel 2, αν ληφθεί υπόψη ότι στην περίπτωση του πρώτου σταθμού απαιτείται η έκδοση διοικητικών πράξεων για την εκτέλεση του προμνησθέντος νόμου της 28ης Ιουνίου 2015;
- γ) Μπορεί η ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας με ηλεκτρική ενέργεια να αποτελεί επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος που επιτρέπει παρέκκλιση από την εφαρμογή των άρθρων 2 έως 6 της Συμβάσεως του Esbroo ή αναστολή της εφαρμογής αυτής;
4. Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της Συμβάσεως του Άρχους «για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα» να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως αυτής νομοθετικές πράξεις όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015, «για την τροποποίηση του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 περί σταδιακής καταργήσεως της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ενέργειας, για λόγους προστασίας της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού», είτε ληφθούν υπόψη είτε όχι οι διάφορες μελέτες και ακρόασεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της θέσπισης του νόμου αυτού;
5. α) Λαμβανομένων, ιδίως, υπόψη των «Συστάσεων του Μάαστριχτ για τους τρόπους πρόωξης της αποτελεσματικής συμμετοχής του κοινού στη διαδικασία λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων» στην περίπτωση διαδικασίας λήψης αποφάσεως με περισσότερα στάδια, πρέπει τα άρθρα 2 και 6, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙ της Συμβάσεως του Άρχους, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εφαρμόζονται πριν από τη θέσπιση νομοθετικής πράξεως όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015, «για την τροποποίηση του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 περί σταδιακής καταργήσεως της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ενέργειας, για λόγους προστασίας της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού», του οποίου το άρθρο 2 μεταθέτει την ημερομηνία απενεργοποιήσεως και οριστικής παύσεως της βιομηχανικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τους πυρηνικούς σταθμούς Doel 1 και Doel 2;
- β) Είναι η απάντηση στο ερώτημα του σημείου α' διαφορετική για τον σταθμό Doel 1 σε σχέση με τον σταθμό Doel 2, αν ληφθεί υπόψη ότι στην περίπτωση του πρώτου σταθμού απαιτείται η έκδοση διοικητικών πράξεων για την εκτέλεση του προμνησθέντος νόμου της 28ης Ιουνίου 2015;
- γ) Μπορεί η ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας με ηλεκτρική ενέργεια να αποτελεί επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος που επιτρέπει παρέκκλιση από την εφαρμογή των άρθρων 2 έως 6 της Συμβάσεως του Άρχους ή αναστολή της εφαρμογής αυτής;
6. α) Έχουν οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 2, και του σημείου 13, περίπτωση α', του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (*), ενδεχομένως ερμηνευόμενες και υπό το πρίσμα των Συμβάσεων του Esbroo και του Άρχους, την έννοια ότι εφαρμόζονται στη μετάθεση της ημερομηνίας απενεργοποιήσεως και οριστικής παύσεως της βιομηχανικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνικό σταθμό η οποία συνεπάγεται, όπως εν προκειμένω, σημαντικές επενδύσεις και προσαρμογές ασφαλείας για τους πυρηνικούς σταθμούς Doel 1 και 2;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα του σημείου α', πρέπει τα άρθρα 2 έως 8 και 11 και τα παραρτήματα Ι, ΙΙ και ΙΙΙ της οδηγίας 2011/92/ΕΕ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εφαρμόζονται πριν από τη θέσπιση νομοθετικής πράξεως όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015, «για την τροποποίηση του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 περί σταδιακής καταργήσεως της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ενέργειας, για λόγους προστασίας της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού», του οποίου το άρθρο 2 μεταθέτει την ημερομηνία απενεργοποιήσεως και οριστικής παύσεως της βιομηχανικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τους πυρηνικούς σταθμούς Doel 1 και Doel 2;
- γ) Είναι η απάντηση στα ερωτήματα των σημείων β' και γ' διαφορετική για τον σταθμό Doel 1 σε σχέση με τον σταθμό Doel 2, αν ληφθεί υπόψη ότι στην περίπτωση του πρώτου σταθμού απαιτείται η έκδοση διοικητικών πράξεων για την εκτέλεση του προμνησθέντος νόμου της 28ης Ιουνίου 2015;
- δ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα του σημείου α', πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει να εξαιρεθεί η μετάθεση του χρόνου απενεργοποιήσεως πυρηνικού σταθμού από την εφαρμογή των άρθρων 2 έως 8 και 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, για επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος που συνδέονται με την ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού της χώρας;

7. Πρέπει η έννοια της «ειδικής νομοθετικής πράξης» του άρθρου 1, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ να ερμηνευθεί κατά τρόπον ο οποίος αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής νομοθετική πράξη όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015, «για την τροποποίηση του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 περί σταδιακής καταργήσεως της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ενέργειας, για λόγους προστασίας της ασφάλειας ενεργειακού εφοδιασμού», λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διαφόρων μελετών και ακροάσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της θεσπίσεως του νόμου αυτού οι οποίες θα μπορούσαν να επιτύχουν τους σκοπούς της προμνησθείσας οδηγίας;
8. α) Έχουν οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, και των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών ⁽³⁾, ενδεχομένως ερμηνευόμενες και υπό το πρίσμα της οδηγίας 2011/92/ΕΕ και των Συμβάσεων του Esroo και του Άαρχους, την έννοια ότι εφαρμόζονται στη μετάθεση της ημερομηνίας απενεργοποίησεως και οριστικής παύσεως της βιομηχανικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνικό σταθμό η οποία συνεπάγεται, όπως εν προκειμένω, σημαντικές επενδύσεις και προσαρμογές ασφαλείας για τους πυρηνικούς σταθμούς Doel 1 και 2;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα του σημείου α', πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 3 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται πριν από τη θέσπιση νομοθετικής πράξεως όπως ο νόμος της 28ης Ιουνίου 2015 «περί τροποποίησης του νόμου της 31ης Ιανουαρίου 2003 για τη σταδιακή κατάργηση της πυρηνικής ενέργειας στη βιομηχανική παραγωγή ενέργειας για να εξυπηρετηθεί η ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού», του οποίου το άρθρο 2 μεταθέτει την ημερομηνία απενεργοποίησεως και οριστικής παύσεως της βιομηχανικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τους πυρηνικούς σταθμούς Doel 1 και Doel 2;
- γ) Είναι η απάντηση στα ερωτήματα των σημείων β' και γ' διαφορετική για τον σταθμό Doel 1 σε σχέση με τον σταθμό Doel 2, αν ληφθεί υπόψη ότι στην περίπτωση του πρώτου σταθμού απαιτείται η έκδοση διοικητικών πράξεων για την εκτέλεση του προμνησθέντος νόμου της 28ης Ιουνίου 2015;
- δ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα του σημείου α', πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει να θεωρηθεί επιτακτικός λόγος σημαντικού δημοσίου συμφέροντος η ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας με ηλεκτρική ενέργεια, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διαφόρων μελετών και ακροάσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της θεσπίσεως του προμνησθέντος νόμου της 28ης Ιουνίου 2015 οι οποίες θα μπορούσαν να επιτύχουν τους σκοπούς της προμνησθείσας οδηγίας;
9. Αν, βάσει των απαντήσεων στα προηγούμενα προδικαστικά ερωτήματα, ο εθνικός δικαστής καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο προσβαλλόμενος νόμος αντιβαίνει σε κάποια από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις συμβάσεις ή τις οδηγίες που μνημονεύθηκαν ανωτέρω, χωρίς η ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας με ηλεκτρική ενέργεια να συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος που επιτρέπει παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις αυτές, θα μπορούσαν να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα του νόμου της 28ης Ιουνίου 2015, προκειμένου να μην υπάρξει ανασφάλεια δικαίου και να δοθεί η δυνατότητα να τηρηθούν οι υποχρεώσεις της εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και της συμμετοχής του κοινού, οι οποίες απορρέουν από τις προμνησθείσες συμβάσεις και οδηγίες;

⁽¹⁾ ΕΕ L 26, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 206, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ L 20, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 10 Ιουλίου 2017 — ARES CZ a.s. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-414/17)

(2017/C 300/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα (προσφεύγουσα πρωτοδίκως): AREX CZ a.s.

Αναιρεσίβλητη (καθής πρωτοδίκως): Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρείται υποκείμενος στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ) κάθε υποκείμενος στον φόρο; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, σε ποιους υποκείμενους στον φόρο εφαρμόζεται η διάταξη αυτή;
- 2) Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας ΦΠΑ εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης (ήτοι, σε κατάσταση κατά την οποία ο παραλήπτης των αγαθών είναι εγγεγραμμένος ως υποκείμενος σε ΦΠΑ), πρέπει η διάταξη αυτή να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν η αποστολή ή η μεταφορά των αγαθών αυτών γίνεται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της οδηγίας 2008/118/EK ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων καταναλώσεως και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ ⁽³⁾ (στο εξής: οδηγία για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως), πρέπει η παράδοση αγαθών που αφορά διαδικασία ρυθμιζόμενη από την οδηγία για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως να θεωρηθεί ως παράδοση απαλλασσόμενη από τον φόρο δυνάμει της προαναφερθείσας διατάξεως ακόμα και αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις απαλλαγής κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ, λαμβανομένου υπόψη του καταλογισμού της μεταφοράς των αγαθών σε άλλη συναλλαγή;
- 3) Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας ΦΠΑ δεν εφαρμόζεται σε κατάσταση, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, είναι αποφασιστικής σημασίας το γεγονός ότι τα αγαθά μεταφέρονται υπό καθεστώς αναστολής της καταβολής του ειδικού φόρου καταναλώσεως για να καθορισθεί σε ποια από τις διαδοχικές παραδόσεις των αγαθών πρέπει να καταλογισθεί η μεταφορά τους για τους σκοπούς του δικαιώματος απαλλαγής από τον ΦΠΑ κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 9, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ 1992, L 76, σ. 1.

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-420/17)

(2017/C 300/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και C. Hermes)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να θεσπίσει γενικό καθεστώς προστασίας του πτηνού «βλάχος» (*Emberiza hortulana*) στο διοικητικό διαμέρισμα Landes, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Γαλλία δεν έλαβε ποτέ τα συνεκτικά και συντονισμένα μέτρα που ήταν αναγκαία για τη θέσπιση καθεστώτος προστασίας του πτηνού «βλάχος» (*Emberiza hortulana*) και παρέβη, συνακόλουθα, τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2009/147/ΕΚ ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία) στις 14 Ιουλίου 2017– Elena Barba Giménez κατά Francisca Carrión Lozano

(Υπόθεση C-426/17)

(2017/C 300/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Elena Barba Giménez

Εναγομένη: Francisca Carrión Lozano

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με την οδηγία 2005/29/ΕΚ, καθώς και με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 35 του νόμου 1/2000, περί Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κατά την οποία τα επιφορτισμένα με τη διαδικασία για την καταβολή των αμοιβών δικηγόρων και δικαστικών πληρεξουσίων (οι οποίες αποκαλούνται *jura de cuentas*) όργανα δεν μπορούν να ελέγξουν αυτεπαγγέλτως, πριν να εκδώσουν εκτελεστό τίτλο, εάν η συναφθείσα μεταξύ δικηγόρου και καταναλωτή σύμβαση περιέχει καταχρηστική ρήτρα ή αν υπήρξαν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές;
- 2) Έχουν οι εγγεγραμμένοι στο μητρώο της υπηρεσίας δικαστικής αρωγής δικηγόροι (που αποκαλείται *turno de oficio*) την ιδιότητα του «εμπόρου» ή «επαγγελματία» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 93/13 ⁽¹⁾ και του άρθρου 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2005/29 ⁽²⁾; Εφαρμόζονται το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29 στις περιπτώσεις στις οποίες οι αμοιβές των επαγγελματιών ρυθμίζονται από κανόνα δικαίου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει η οδηγία 2005/29/ΕΚ την έννοια ότι προσκρούει σε αυτήν ρύθμιση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 36 του Ley 1/1996, de 10 de enero, de Justicia Gratuita (νόμου 1/1996, της 10ης Ιανουαρίου 1996, περί του ευεργετήματος πενίας), η οποία καθιστά υποχρεωτική την εφαρμογή του νομίμως καθορισμένου καθεστώτος τιμών, ακόμα και όταν ο επαγγελματίας υποπίπτει σε παραλείψεις ή παραπλανητικές πράξεις όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής των υπηρεσιών του;
- 4) Έχει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 36 του νόμου 1/1996, η οποία, εάν ευδοκιμήσει το ασκηθέν ένδικο βοήθημα, υπάγει την αμοιβή των δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο του συστήματος της παροχής δωρεάν νομικής συνδρομής σε πίνακα αμοιβών ο οποίος εγκρίνεται προηγουμένως από τους δικηγόρους αυτούς, χωρίς να μπορούν οι αρχές του κράτους μέλους να παρεκκλίνουν από αυτόν;
- 5) Πληροί η εν λόγω ρύθμιση τις προϋποθέσεις της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας του άρθρου 15, παράγραφος 3, της οδηγίας 2006/123;

- 6) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι δεν επιτρέπεται ρύθμιση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 36 του νόμου 1/1996, βάσει της οποίας ο δικαιούχος δωρεάν νομικής συνδρομής υποχρεούται, εάν ευδοκιμήσει το ασκηθέν ένδικο βοήθημα χωρίς να εκδοθεί απόφαση επί των δικαστικών εξόδων, να καταβάλει στον δικηγόρο την αμοιβή του βάσει πίνακα αμοιβών εγκριθέντος από επαγγελματικό σύλλογο, η δε αμοιβή αυτή υπερβαίνει το 50 % του ετήσιου ύψους μιας κοινωνικοασφαλιστικής παροχής;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22).

Διάταξη του προέδρου του ενάτου τμήματος του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 27 της 25.1.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2017 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Richard Rodriguez Serin κατά HOPI-Regional

(Υπόθεση C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 30.1.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2017 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — État belge κατά Biologie Dr Antoine SPRL

(Υπόθεση C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 30.1.2017.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA

(Υπόθεση T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(«Ρήτρα διαιτησίας — Ανακοπή — Αναστολή εκτελέσεως ερήμην αποφάσεως — Παρεμπόμπουσα απόφαση»)

(2017/C 300/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον στην κύρια διαφορά: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανό, δικηγόρο)

Εναγόμενος στην κύρια διαφορά: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA) (εκπρόσωποι: Μ. Pesquera Alonso και F. Sgritta, επικουρούμενοι από τον Ευ. Κουράκη, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ανακοπή κατά της αποφάσεως της 6ης Απριλίου 2017, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (T-348/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:268).

Διατακτικό

Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως της 6ης Απριλίου 2017, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (T-348/16), μέχρις ότου αποφανθεί επί της ανακοπής που άσκησε ο Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA).

⁽¹⁾ EE C 296 της 16.8.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017 — myToys.de κατά EUIPO — Laboratorios Indas (myBaby)

(Υπόθεση T-519/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης myBaby — Προγενέστερο λεκτικό και εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MAYBABY, May BaBy και MAY BABY — Προσφυγή παρεπόμενου χαρακτήρα — Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση — Απαράδεκτο]

(2017/C 300/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: myToys.de GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Hauss-Löhde και M. Mett, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. Kunz)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Ιουνίου 2015 (υπόθεση R 1002/2014-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Laboratorios Indas και myToys.de.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η myToys.de GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Laboratorios Indas, SA.
- 3) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 363 της 3.11.2015.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA

(Υπόθεση T-348/16 OP-R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Ρήτρα διατησίας — Ερήμην απόφαση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης — Αναρμοδιότητα»)

(2017/C 300/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον στην κύρια διαφορά: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενος στην κύρια διαφορά: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA) (εκπρόσωποι: M. Resquera Alonso και F. Sgritta, επικουρούμενοι από τον Ευ. Κουράκη, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση, βάσει του άρθρου 123, παράγραφος 4, και του άρθρου 156 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και αναστολή εκτελέσεως της απόφασης της 6ης Απριλίου 2017, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA (T-348/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:268).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση.
 - 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.
-

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2017 — ΗΙ κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-464/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Έργο που χρηματοδοτείται από την Ένωση — Σύγκρουση συμφερόντων — Πειθαρχική διαδικασία — Κύρωση υποβιβασμού — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2017/C 300/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: ΗΙ (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ehrbar και F. Simonetti)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μονομελές τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2016, ΗΙ κατά Επιτροπής (F-133/15, EU:F:2016:127).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο ΗΙ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 10.10.2016.

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2017 — Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-423/17)

(2017/C 300/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Nexans France (Courbevoie, Γαλλία) και Nexans (Courbevoie) (εκπρόσωποι: M. Powell και A. Rogers, Solicitors, και G. Forwood, lawyer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2017) 3051 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2017, επί αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλαν η Nexans France και η Nexans σύμφωνα με το άρθρο 8 της απόφασης 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (υπόθεση ΑΤ.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια) στο μέτρο που απορρίπτει τα αιτήματα εμπιστευτικότητας των προσφευγουσών όσον αφορά το υλικό το οποίο στην υπόθεση T-449/14 ισχυρίζονται ότι αποκτήθηκε παρανόμως (οι λεγόμενοι «λόγοι ακυρώσεως κατηγορίας Ι»), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφασή της, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και του άρθρου 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή έσφαλε κατά την εκτίμηση της αιτήσεως των προσφευγουσών βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695: πρώτον, διαπιστώνοντας ότι ορισμένα από τα επίμαχα στοιχεία ήταν ήδη γνωστά πέρα από ένα περιορισμένο αριθμό προσώπων· δεύτερον, παραλείποντας να λάβει δεόντως υπόψη την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας· τρίτον, κρίνοντας ότι τα συμφέροντα των προσφευγουσών δεν είναι άξια προστασίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η νομιμότητα της μεθόδου αποκτήσεως των επίμαχων στοιχείων αμφισβητείται στην εκκρεμή υπόθεση T-449/14. Τυχόν δημοσίευση του επίμαχου υλικού θα περιόριζε, σε περίπτωση ακυρώσεως, την πλήρη αποτελεσματικότητά της.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουλίου 2017 — Dehousse κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-433/17)

(2017/C 300/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Franklin Dehousse (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

ως εκ τούτου,

— να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Μαΐου 2017 με την οποία το καθού-εναγόμενο απέρριψε την υποβληθείσα από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 12 Απριλίου 2017 επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα, καθώς και την απόφαση της 22ας Μαΐου 2017 με την οποία το καθού-εναγόμενο απέρριψε εν μέρει την αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων στις 16 Μαρτίου 2017·

— να διαπιστώσει την ευθύνη του καθού-εναγόμενου κατά την έννοια του άρθρου 340 της ΣΛΕΕ·

— να διατάξει τη χρηματική ικανοποίηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος λόγω ηθικής βλάβης η οποία εκτιμάται κατά δίκαιη κρίση σε δέκα χιλιάδες (10 000) ευρώ, και, επικουρικός, στο συμβολικό ποσό ενός ευρώ·

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους σχετικά με το αίτημα ακυρώσεως και έναν λόγο σχετικά με το αίτημα χρηματικής ικανοποιήσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Οκτωβρίου 2016 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα που κατέχει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της ασκήσεως των διοικητικών λειτουργιών του (2016/C 445/03), του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων και το καθήκον διαφάνειας. Ειδικότερα, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν καθόσον δεν παρέχουν ορισμένα έγγραφα, παρέχουν ορισμένα άλλα κατά τρόπο ελλιπή, ή ακόμη τα παρέχουν με πολλές αποκρύψεις αποσπασμάτων.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη, καθόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι πλημμελείς λόγω ελλιπούς ή ανεπαρκούς αιτιολογίας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Όσον αφορά την επίκληση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι το καθού-εναγόμενο θεσμικό όργανο υιοθέτησε πλημμελή συμπεριφορά από την οποία γεννάται ευθύνη. Η εν λόγω συμπεριφορά προκάλεσε σοβαρή ηθική βλάβη στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, για την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί χρηματική ικανοποίηση.

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2017 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-436/17)

(2017/C 300/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), European Environmental Bureau (EEB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο), The International Chemical Secretariat (Γκέτεμποργκ, Σουηδία), International POPs Elimination Network (IPEN) (Γκέτεμποργκ) (εκπρόσωπος: A. Jones, Barrister)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση C(2017) 2914 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2017, με την οποία η Επιτροπή αρνείται να επανεξετάσει την απόφασή της C(2016) 5644 περί χορηγήσεως άδειας για ορισμένες χρήσεις του κίτρινου θειοχρωμικού μολύβδου και του ερυθρού θειικού, μολυβδαινικού και χρωμικού μολύβδου, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1)·
- να ακυρώσει την απόφαση C(2016) 5644 της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων, και
- να διατάξει όποιο άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση C(2017) 2914 τελικό πάσχει πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την προσβαλλόμενη συμμόρφωση της αιτήσεως προς αδειοδότηση της DCC Maastricht BV, κατά την έννοια του άρθρου 62 και του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού REACH.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση C(2017) 2914 τελικό πάσχει πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH όσον αφορά την κοινωνικοοικονομική αξιολόγηση.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση C(2017) 2914 τελικό πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 4, και 60, παράγραφος 5, του κανονισμού REACH, σχετικά με την ανάλυση εναλλακτικών λύσεων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση C(2017) 2914 τελικό πάσχει πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εφαρμογή των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, περιλαμβανομένης της τηρήσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και της αρχής της προφυλάξεως στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδοτήσεως σύμφωνα με τον κανονισμό REACH.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Oy Karl Fazer κατά EUIPO — Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Υπόθεση T-437/17)

(2017/C 300/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: L. Laaksonen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MIGNON» — Υπ' αριθ. 10 995 892 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Απριλίου 2017 στην υπόθεση R 1859/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να επιτρέψει την καταχώριση του σήματος για όλα τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2017 — Sevenfriday κατά EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)

(Υπόθεση T-448/17)

(2017/C 300/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sevenfriday AG (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini και G. Bellomo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Seven SpA (Leinì, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «SEVENFRIDAY» — Υπ' αριθ. 12 915 021 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 2291/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Sevenfriday AG κατά της αποφάσεως B2400482 της 7ης Οκτωβρίου 2016, και, κατά συνέπεια, να επιτρέψει την καταχώριση ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του σημείου το οποίο αφορά η υπ' αριθ. 1105144 αίτηση καταχώρισης.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2017 — Sevenfriday κατά EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)

(Υπόθεση T-449/17)

(2017/C 300/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sevenfriday AG (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini και G. Bellomo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Seven SpA (Leinì, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «SEVENFRIDAY» — Υπ' αριθ. 13 500 533 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 2292/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Sevenfriday AB κατά της αποφάσεως B252649 της 10ης Οκτωβρίου 2016, και, κατά συνέπεια, να επιτρέψει την καταχώριση ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του σημείου το οποίο αφορά η υπ' αριθ. 16500533 αίτηση καταχώρισεως·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, τουλάχιστον όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Αγωγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Bateni κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-455/17)

(2017/C 300/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγων: Naser Bateni (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schlingmann και M. Bever, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

1. Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εκπροσωπείται από το Συμβούλιο, να καταβάλει στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση ύψους 250 000 ευρώ για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη εξαιτίας:
 - της προσθήκης του ονόματός του στον πίνακα III του παραρτήματος II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου μέσω της απόφασης 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2011, L 319, σ. 71) και της προσθήκης του ονόματός του στον πίνακα III του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 βάσει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 319, σ. 11)·
 - της προσθήκης του ονόματός του στον πίνακα III του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1)·
 - της προσθήκης του ονόματός του στον πίνακα III του παραρτήματος της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 306, σ. 18) και της προσθήκης του ονόματός του στον πίνακα III του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 306, σ. 3)

2. Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εκπροσωπείται από το Συμβούλιο, να καταβάλει τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με βάση το επιτόκιο που έχει καθορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως προσαυξημένο κατά δύο μονάδες, από την 24η Μαρτίου 2017 και μέχρι την πλήρη εξόφληση του υπ' αριθ. 1 αναφερθέντος ποσού.
3. Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εκπροσωπείται από το Συμβούλιο, στα δικαστικά έξοδα, ιδίως στην καταβολή των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο ενάγων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει έναν λόγο.

1. Λαμβάνοντας περιοριστικά μέτρα κατά του ενάγοντος, το Συμβούλιο παραβίασε κατάφωρα τις διατάξεις που τον προστατεύουν. Ως εκ τούτου, ο ενάγων υπέστη σημαντική ηθική βλάβη, η οποία πρέπει να αποκατασταθεί.
 - Κατά της προσθήκης του ονόματός του στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις ο ενάγων έχει ασκήσει προσφυγές ακυρώσεως, οι οποίες έγιναν δεκτές. Το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στον βαθμό που αφορούν τον ενάγοντα, τις ως άνω πράξεις με τις τελεσίδικες αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 στις υποθέσεις T-42/12 και T-181/12 και της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-45/14. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε συναφώς ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε τη συνδρομή κανενός λόγου που να μπορεί να δικαιολογήσει την προσθήκη του ονόματος του ενάγοντος στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις και ότι, ως εκ τούτου, ενήργησε μη επιδεικνύοντας τη δέουσα επιμέλεια και υποπίπτοντας σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
 - Σύμφωνα με τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου (Safa Nicu Sepahan Co. κατά Συμβουλίου, υπόθεση T-384/11, απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2014), την οποία στο μεταξύ επικύρωσε και το Δικαστήριο (υπόθεση C-45/15, απόφαση της 30ής Μαΐου 2017), το γεγονός αυτό συνιστά τόσο κατάφωρη παράβαση των ουσιαστικών διατάξεων των εκάστοτε βάσεων εξουσιοδότησεως που προστατεύουν τους ιδιώτες, όσο και παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου, ιδίως του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
 - Η ακύρωση και μόνον των εν λόγω πράξεων δεν αποτελεί επαρκή ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Οι εκτεταμένες κοινωνικές, επαγγελματικές και προσωπικές συνέπειες της παράνομης καταχώρισης του ονόματος του ενάγοντος επί σειρά ετών μπορούν να αντισταθμιστούν μόνον με καταβολή ποσού για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2017 — Medisana κατά EUIPO (happy life)

(Υπόθεση T-457/17)

(2017/C 300/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Medisana AG (Neuss, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «happy life» — Υπ' αριθ. 15 164 023 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1965/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2017 — Borp κατά EUIPO (Απεικόνιση ενός ισογώνιου οκταγώνου)
(Υπόθεση T-460/17)
(2017/C 300/47)
Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carsten Borp (Glashütten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Pröckl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Σημείο (Απεικόνιση ενός ισογώνιου οκταγώνου) — Υπ' αριθ. 11 005 196 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1954/2016-4

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2017 — Gauff κατά EUIPO — H. P. Gauff
Ingenieure (Gauff)
(Υπόθεση T-748/15) ⁽¹⁾
(2017/C 300/48)
Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2017 — Bank of New York Mellon κατά EUIPO —
Nixen Partners (NEXEN)**

(Υπόθεση T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 3.7.2017

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL